

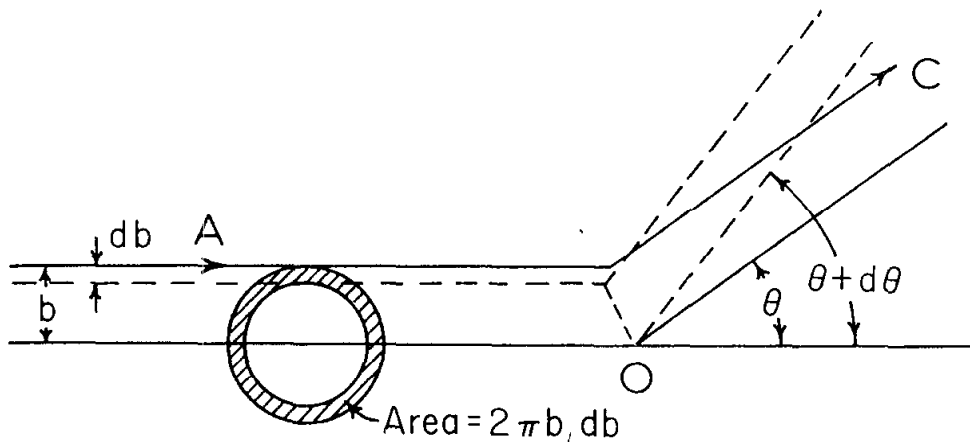
บทที่ 10 ทฤษฎีการกระเจิง

วัตถุประสงค์

- 1) ศึกษาทฤษฎีการกระเจิง
- 2) ศึกษาการชนกันโดยอาศัยฟิสิกส์ดั้งเดิม
- 3) ศึกษาการชนกันโดยอาศัยทฤษฎีควอนตัม

การศึกษากการชนกันระหว่างอนุภาคกับวัตถุใดๆ มีความสำคัญต่อความรู้พื้นฐานของวิชาฟิสิกส์ ตัวอย่างเช่น การชนกันของอนุภาคแอลฟา กับแผ่นทองคำเปลวหรือการชนกันระหว่างโมเลกุลของสาร ในบทนี้จะกล่าวถึงการชนทั้งจากฟิสิกส์ดั้งเดิมและฟิสิกส์ควอนตัม

10.1 การชนกันจากฟิสิกส์ดั้งเดิม

ถ้าอนุภาค (A) มีความเข้ม I ริงชนเป้า (target) ที่ O กำหนดให้พารามิเตอร์อิมแพกเท่ากับ b มุมที่เบี่ยงเบนไปเท่ากับ θ และค่าครอสเซกชันดิฟเฟอเรนเชียลของการชน (differential scattering cross-section) มีค่าดังนี้

$$\sigma_d(\theta, \phi) = \frac{I(\theta, \phi)}{I} \equiv \frac{d\sigma}{d\Omega} \quad (10.1)$$

เมื่อ $I(\theta, \phi)$ เป็นจำนวนอนุภาคต่อวินาทีซึ่งสะท้อนเข้าไปในมุมตัน (solid angle) 1 หน่วย และ σ เป็นครอสเซกชันรวมของสมการของการสะท้อนทั้งหมด (ทุกมุม) ดังนั้น

$$d\sigma = \sigma_d(\theta, \phi) d\Omega \quad (10.2)$$

สำหรับศักระยะที่สมมาตรกับศูนย์กลาง เช่น ศักระยะที่ขึ้นกับระยะห่าง r อย่างเดียว σ_d จะไม่ขึ้นกับ ϕ

$$\text{ดังนั้น} \quad \sigma = 2\pi \int_0^\pi \sigma_d(\theta) \sin \theta d\theta \quad (10.3)$$

จากรูปจะเห็นได้ว่า จำนวนอนุภาคที่สะท้อนเข้าไปในมุมตัน $2\pi \sin \theta d\theta$ มีค่าเท่ากับ จำนวนอนุภาคที่ไปถึงวงแหวน $2\pi b db$ นั่นคือ

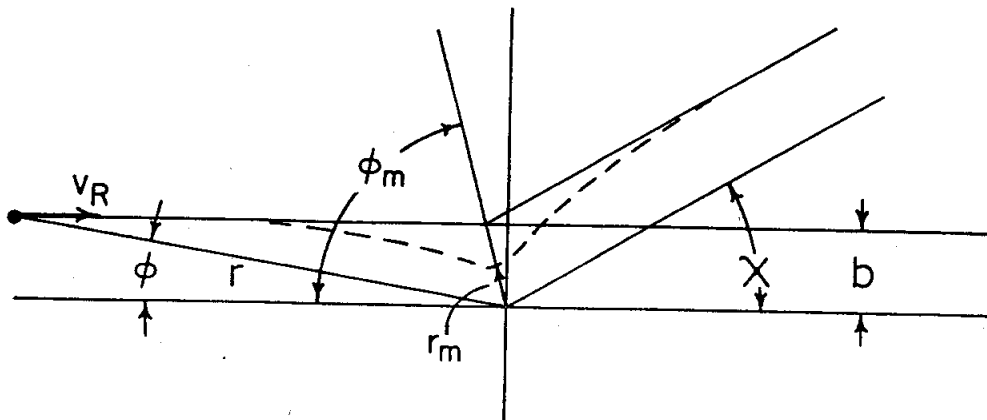
$$d\sigma = 2\pi b |db| \quad (10.4)$$

รวมสมการ (10.2) และ (10.4) และถ้า $\sigma_d \geq 0$ จะได้

$$\sigma_d = \frac{b}{\sin \theta} \left| \frac{db}{d\theta} \right|$$

10.2 มุมสะท้อน (angle of deflection)

พิจารณาอนุภาคมวล μ ชนกับจุดศูนย์กลางที่มีศักย์ $V(r)$ โดยที่เมื่อเริ่มต้นอนุภาคอยู่ที่ $x = -\infty$ และมีความเร็ว V_R

แฮมมิลโทเนียนจากฟิสิกส์ดั้งเดิมของระบบสองอนุภาค คือ

$$H = \frac{\mu}{2} (\dot{r}^2 + r^2 \dot{\phi}^2 + V(r)) \quad (10.5)$$

ที่ $r = \infty, V(r) = 0$ และพลังงานรวมมีค่าเท่ากับพลังงานจลน์ ซึ่งสามารถหาได้จากค่าเริ่มต้น ดังนั้น

$$\frac{\mu V_R^2}{2} = \frac{\mu}{2} (\dot{r}^2 + r^2 \dot{\phi}^2) + V(r) \quad (10.6)$$

$$|V_R| = \sqrt{(\dot{r}^2 + r^2 \dot{\phi}^2) + 2V(r)/\mu}$$

โมเมนตัมเชิงมุมเบื้องต้น

$$|\vec{L}| = |\vec{r} \times \vec{p}| = b \mu v_R$$

และจากนิยาม $L = \partial L / \partial \dot{\phi} = \mu r^2 \dot{\phi}$ เมื่อ L เป็นค่าคงที่

จากกฎการอนุรักษ์โมเมนตัมเชิงมุม

$$b \mu v_R = \mu r^2 \dot{\phi} \quad \text{หรือ} \quad v_R = r^2 \dot{\phi} / b \quad (10.7)$$

จาก
$$\frac{dr}{d\phi} = \frac{dr/dt}{d\phi/dt}$$

ดังนั้นจากสมการ (10.6) จะได้

$$\dot{r} = \frac{dr}{dt} = \pm \left[v_R^2 - \frac{b^2 v_R^2}{r^2} - \frac{2V(r)}{\mu} \right]^{1/2}$$

และจากสมการ (10.7) $\dot{\phi} = b v_R / r^2$ ดังนั้น

$$\frac{dr}{d\phi} = \pm \left(\frac{r^2}{b} \right) \left[1 - \left(\frac{b}{r} \right)^2 - \frac{2V(r)}{\mu v_R^2} \right]^{1/2} = \pm f(r)$$

ที่จุดใกล้สุด $dr/dt = 0$ และเราได้

$$\left(\frac{r^2}{b} \right) \left[1 - \left(\frac{b}{r} \right)^2 + \frac{2V(r)}{\mu v_R^2} \right]^{1/2} = 0$$

เพราะว่า $\chi = \pi - 2\phi_m$ เราจะหาค่า ϕ_m

จากข้อ ข) เราได้

$$\frac{dr}{d\theta} = -f(r)$$

เมื่อเครื่องหมายแสดงถึงจุดใกล้สุด

ดังนั้น
$$d\phi = -dr/f(r)$$

และ
$$\phi_m = \int_0^{\phi_m} d\phi = - \int_{\infty}^{r_m} f(r)^{-1} dr$$

จะหามุมเบี่ยงเบนได้จาก

$$\chi = \pi - 2b \int_{r_m}^{\infty} \left[1 - \left(\frac{b}{r} \right)^2 - \frac{2V(r)}{\mu v_R^2} \right]^{-1/2} r^{-2} dr$$

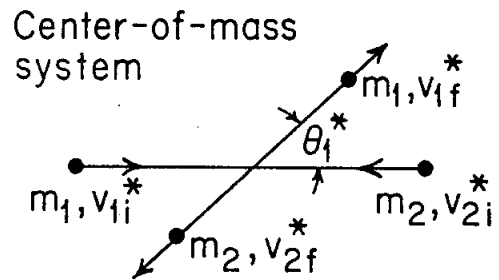
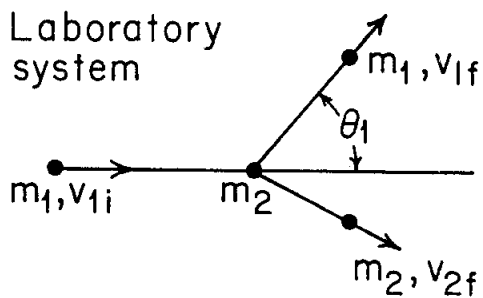
เมื่อ χ เป็นมุมของการสะท้อน

10.3 ความเร็วสัมพัทธ์

พิจารณาการชน

$$m_1 + m_2 \text{ (อยู่นิ่ง)} \rightarrow m_1 + m_2 \text{ (เคลื่อนที่)}$$

ในเฟรมของห้องปฏิบัติการการชนกันแสดง ดังรูป (ก) และในเฟรมของจุดศูนย์กลางมวล (ซึ่งจุดศูนย์กลางมวลอยู่นิ่ง) แสดงในรูป (ข)

รูป(ก)

รูป(ข)

จุดศูนย์กลางมวล คือ

$$\vec{R} = \frac{m_1 \vec{r}_1 + m_2 \vec{r}_2}{M} \quad \text{เมื่อ} \quad M = m_1 + m_2$$

และเวกเตอร์ตำแหน่งสัมพัทธ์ $\vec{r} = \vec{r}_1 - \vec{r}_2$

ดังนั้น

$$\dot{\vec{r}}_1 = \vec{v}_1 = \vec{V}_c + \frac{m_2}{M} \vec{v}_R = \vec{V}_c + \vec{v}_1^*$$

$$\dot{\vec{r}}_2 = \vec{v}_2 = \vec{V}_c - \frac{m_1}{M} \vec{v}_R = \vec{V}_c - \vec{v}_2^*$$

เมื่อ $\vec{V}_c = \dot{\vec{R}}$ และ $\vec{v}_R = \dot{\vec{r}}$

ความเร็วของศูนย์กลางมวลในระบบปฏิบัติการสามารถหาได้จากการพิจารณาว่าอนุภาค 2 เริ่มต้นหยุดนิ่ง ดังนั้น

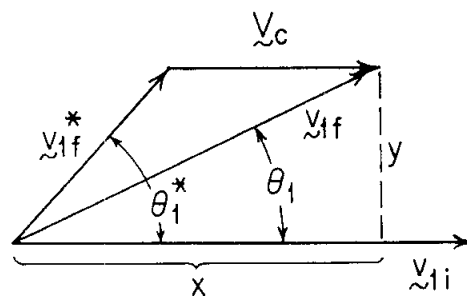
$$\vec{V}_c = \dot{\vec{R}} = \frac{m_1}{M} \vec{v}_{1i} = \frac{m_1}{M} \vec{v}_{Ri}$$

มุมเบี่ยงเบน

$$\text{จาก } \vec{v}_1^* = \frac{m_2}{M} \vec{v}_R$$

ดังนั้น เวกเตอร์ความเร็วในระบบศูนย์กลางมวล จะขนานกับเวกเตอร์ความเร็วสัมพัทธ์ และ θ_1^* จะมีค่าเท่ากับมุมเบี่ยงเบน χ

หน้า 364

เนื่องจากอนุภาค 2 เริ่มต้นหยุดนิ่ง $\vec{v}_{Ri} = \vec{v}_{1i}$ ซึ่งแสดงว่า \vec{v}_1^* ขนานกับ \vec{v}_1 ดังนั้นมุมระหว่าง \vec{v}_{1i} และ \vec{v}_{1f}^* คือ θ_1^* จากรูป จะได้

$$\tan \theta_1 = \frac{y}{x} = \frac{v_{1f}^* \sin \chi}{v_{1f}^* \cos \chi + V_c} \quad (10.8)$$

$$= \frac{\sin \chi}{\cos \chi + (V_c/v_{1f}^*)}$$

เนื่องจาก

$$|\vec{V}_c| = V_c = \frac{m_1}{M} |\vec{v}_{1i}| = \frac{m_1}{M} v_{1i} = \frac{m_2}{M} v_{Rf}$$

และ

$$|\vec{v}_{1f}^*| = v_{1f}^* = \frac{m_2}{M} |\vec{v}_{Rf}| = \frac{m_2}{M} v_{Rf}$$

สามารถเขียนสมการ (10.8) เป็น

$$\tan \theta_1 = \frac{\sin \chi}{\cos \chi + (m_1 v_{Ri} / m_2 v_{Rf})}$$

สำหรับการชนแบบยืดหยุ่น $v_{Ri} = v_{Rf}$ ดังนั้น

$$\tan \theta_1 = \frac{\sin \chi}{\cos \chi + (m_1 / m_2)}$$

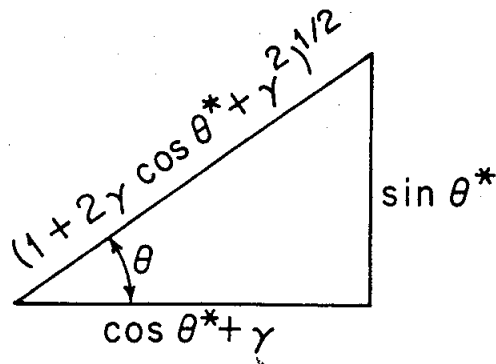
10.4 กรอสมเชกซ์ันดิฟเฟอเรนเชียล

ในระบบห้องปฏิบัติการแทนด้วย $\sigma_d(\theta, \phi)$ และในระบบศูนย์กลางมวลแทนด้วย $\sigma_d^*(\theta^*, \phi^*)$

จาก
$$\tan \theta = \frac{\sin \theta^*}{\cos \theta^* + \gamma}$$

จากรูป จะได้

$$\cos \theta = \frac{\cos \theta^* + \gamma}{(1 + 2\gamma \cos \theta^* + \gamma^2)^{1/2}} \quad (10.9)$$

ดิฟเฟอเรนเชียลของสมการ (10.9) จะได้

$$\sin \theta d\theta = \frac{\sin \theta^* d\theta^* (1 + \gamma \cos \theta)}{(1 + 2\gamma \cos \theta^* + \gamma^2)^{3/2}} \quad (10.10)$$

จากสมการของ ครออสเซกชันดิฟเฟอเรนเชียล

$$\sigma_d(\theta, \phi) \sin \theta d\theta d\phi = \sigma_d^*(\theta^*, \phi^*) \sin \theta^* d\theta^* d\phi \quad (10.11)$$

เมื่อ $\phi = \phi^*$ และ $d\phi = d\phi^*$

แทนสมการ (10.9) ลงในสมการ (10.10) จะได้

$$\sigma_d(\theta, \phi) = \frac{(1 + 2\gamma \cos \theta^* + \gamma^2)^{3/2}}{|1 + \gamma \cos \theta^*|} \sigma_d^*(\theta^*, \phi^*) \quad (10.12)$$

ตัวหารจะต้องเป็นบวกเสมอเพราะว่า θ^* มีค่าจาก 0 ถึง π

ในกรณีพิเศษซึ่ง $\gamma = 1$ เช่น การชนแบบยืดหยุ่นสำหรับอนุภาคที่มีมวลเท่ากัน

$$\tan \theta = \frac{\sin \theta^*}{\cos \theta^* + 1} = \frac{\sin 2\theta}{\cos 2\theta + 1}$$

หรือ $\phi^* = 2\theta$ จะได้

$$\sigma_d(\theta, \phi) = \frac{(1 + 2\cos 2\theta + \gamma^2)^{3/2}}{|1 + \cos 2\theta|} \sigma_d^*(2\theta, \phi) \quad (10.13)$$

แต่ $\cos 2\theta = 2\cos^2 \theta - 1$ ดังนั้น

$$\begin{aligned} \sigma_d(\theta, \phi) &= \frac{(4\cos^2 \theta)^{3/2}}{2\cos^2 \theta} \sigma_d^*(2\theta, \phi) \\ &= 4\cos \theta \sigma_d^*(2\theta, \phi) \end{aligned}$$

θ^* จะมีค่าอยู่ในช่วง θ ถึง π เมื่อ $\gamma = 1$

θ จะไม่เกิน $\pi/2$ ซึ่งก็คือ ไม่มีการสะท้อนกลับหลัง

10.5 การชนกันจากทฤษฎีควอนตัม

ในทางควอนตัมจะคิดว่าอนุภาคที่ตกกระทบ และอนุภาคที่สะท้อน สามารถแทนได้ด้วยคลื่นระนาบ เมื่อ $r \gg b$ คลื่นที่ A จะอยู่ในรูป

$$\psi_{in}(\vec{r}) = e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}}$$

และ คลื่นที่ C จะอยู่ในรูป

$$\psi_{sc}(\vec{r}) \approx e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} + f(\Omega) \frac{e^{ikr}}{r}, kr \rightarrow \infty \quad (10.14)$$

ฟลักซ์ของคลื่นเหล่านี้สามารถเขียนในรูปความหนาแน่นของกระแส

$$\vec{j} = \frac{i\hbar}{2\mu} (\psi \nabla \psi^* - \psi^* \nabla \psi) \quad (10.15)$$

จาก $I = |\vec{j}_{in}|$

$$I(\theta, \phi) = \lim_{r \rightarrow \infty} (|\vec{j}_{sc}| r^2)$$

จากสมการ (10.12), (10.14) และ (10.15) จะได้

$$\sigma_d = |f(\Omega)|^2$$

ในบทนี้ศึกษาการแก้สมการชเรอดิงเงอร์เพื่อหาขนาดของการสะท้อน (scattering amplitudes) และครอสเซคชัน (cross-sections) สำหรับอนุภาคที่มีพลังงานจลน์ต่ำ จะใช้วิธีคลื่นบางส่วน (partial wave) และสำหรับอนุภาคที่มีพลังงานสูงจะแก้สมการอินทิเกรตโดยตรงและอาศัยการประมาณค่าของบอร์น (Born approximation)

คณิตศาสตร์ที่จำเป็น

จากสมการชเรอดิงเงอร์ของการชนของอนุภาค 2 ตัว

$$\left(\frac{d^2}{dx^2} - \frac{\ell(\ell+1)}{x^2} + 1 \right) y_\ell = 0 \quad (10.16)$$

เมื่อ $x = kr$ คำตอบทั่วไปของสมการนี้คือ

$$y_\ell = Ax^{1/2} J_{\ell+1/2}(x) + Bx^{1/2} J_{-\ell-1/2}(x) \quad (10.17)$$

เมื่อ A และ B เป็นค่าคงที่ และ J_ℓ เป็นฟังก์ชันเบสเซล (Bessel function) ลำดับ ℓ ดังนี้

$$J_\ell(x) = \sum_{m=0}^{\infty} \frac{(-1)^m (x/2)^{\ell+2m}}{m! \Gamma(m+\ell+1)}$$

เมื่อ $\Gamma(m+\ell+1)$ เป็นฟังก์ชันแกมมา (Gamma function) รูปแบบของฟังก์ชันเบสเซลซึ่งใช้ในทฤษฎีการสะท้อน คือ

$$J_\ell(x) = \sqrt{\frac{\pi}{2x}} J_{\ell+\frac{1}{2}}(x)$$

เช่นเดียวกัน ฟังก์ชันนอยแมน ใช้รูปแบบดังนี้

$$n_\ell(x) = (-1)^{\ell+1} \sqrt{\frac{\hbar}{2x}} + J_{\ell+\frac{1}{2}}(x)$$

เมื่อ ฟังก์ชัน J_ℓ มีค่าจำกัดที่จุดกำเนิด ขณะที่ฟังก์ชัน n_ℓ มีค่าไม่จำกัดและหาค่าไม่ได้ที่จุดกำเนิด ฟังก์ชันเหล่านี้จะมีค่าขอบเขตจำกัด คือ

$$\begin{aligned} j_\ell(x) &\xrightarrow{x \rightarrow 0} \frac{x^\ell}{1.3.5 \dots (2\ell+1)} \\ n_\ell(x) &\xrightarrow{x \rightarrow 0} \frac{-1.3.5 \dots (2\ell-1)}{x^\ell} \\ j_\ell(x) &\xrightarrow{x \rightarrow \infty} \frac{1}{x} \cos \left[x - \frac{1}{2}(\ell+1)\pi \right] \\ n_\ell(x) &\xrightarrow{x \rightarrow \infty} \frac{1}{x} \sin \left[x - \frac{1}{2}(\ell+1)\pi \right] \end{aligned}$$

สำหรับ $\ell=0$ สมการ (10.16) จะเป็นการเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิกอย่างง่ายและเราได้

$$j_0(x) = \frac{\sin x}{x}, n_0(x) = -\frac{\cos x}{x}$$

10.6 ครอบเชกซ์

ถ้า $V(r)$ เป็นพลังงานศักย์ ซึ่งขนาดมีค่าลดลงมากกว่า r^{-1} เมื่อ $r \rightarrow \infty$ คำตอบของสมการชเรอดิงเงอร์

$$\left[-\frac{\hbar^2}{2\mu} \nabla^2 + V(r) - E \right] \psi(\vec{r}) = 0$$

ของคลื่นสะท้อนในช่วง $kr \rightarrow \infty$ สามารถเขียนได้เป็น

$$\psi_{sc}(\vec{r}) \alpha e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} + f(\theta, \phi) \frac{e^{ikr}}{r} \quad (10.18)$$

สมมุติว่า คลื่นตกกระทบอยู่ในรูป $\psi_{in}(r) \alpha \exp(i\vec{k}\cdot\vec{r})$ ในกรณีที่ไม่เกิดการกระเจิงไปด้านหน้าและถ้าอนุภาคมีลักษณะแคบ สามารถแทนสมการ (10.18) ด้วย

$$\psi_{sc}(r) \alpha f(\theta, \phi) \frac{e^{ikr}}{r} \quad (10.19)$$

จาก

$$\begin{aligned} \sigma_d &= \frac{I(\theta, \phi)}{I} \\ &= \lim_{r \rightarrow \infty} (|\vec{j}_{sc}| r^2) / |\vec{j}_{in}| \end{aligned} \quad (10.20)$$

เมื่อ

$$\vec{j} = \frac{i\hbar}{2\mu} (\psi \vec{\nabla} \psi^* - \psi^* \vec{\nabla} \psi) \quad (10.21)$$

และ

$$\vec{\nabla} = \hat{e}_r \frac{\partial}{\partial r} + \hat{e}_\theta \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial \theta} + \hat{e}_\phi \frac{1}{r \sin \theta} \frac{\partial}{\partial \phi}$$

แทน $\psi_{sc}(r)$ จากสมการ (10.19) ลงในสมการ (10.21) จะได้

$$j_{sc} \alpha \frac{\hbar k}{\mu} \frac{|f(\theta)|^2}{r^2} \hat{e}_r + \frac{i\hbar}{2\mu r^3} \left(f \frac{df^*}{d\theta} - f^* \frac{df}{d\theta} \right) \hat{e}_\theta$$

เพราะว่า สัมพันธ์ไม่ขึ้นกับ ϕ แทน $\psi_{in}(r)$ ลงในสมการ (10.21) จะได้

$$j_{in} \alpha \frac{\hbar k}{\mu} (\cos \theta \hat{e}_r - \sin \theta \hat{e}_\theta)$$

จากสมการ (10.20) จะได้

$$\sigma_d = |f(0)|^2$$

เทอมที่สองใน $j_{sc} r^2$ จะศูนย์เมื่อ $r \rightarrow \infty$

ตัวอย่าง 10.1 ได้แสดงแล้วว่า $\sigma_d = |f(\theta, \phi)|^2$ ถ้าไม่มีการแทรกสอดระหว่างคลื่นตกกระทบกับคลื่นสะท้อน จงแสดงว่าค่า σ_d นี้ยังคงใช้ได้ ถึงแม้ว่าจะมีการแทรกสอดระหว่างคลื่นทั้งสองโดยอาศัย

$$\psi_{sc}(\vec{r}) = e^{i\vec{k}\cdot\vec{r}} + f(\theta, \phi) \frac{e^{ikr}}{r}$$

วิธีทำ ใช้วิธีการเดียวกับที่ผ่านมา จะได้

$$j_{sc} \propto j_r \hat{e}_r + j_\theta \hat{e}_\theta$$

เมื่อ

$$j_r = \frac{\hbar k}{r} \left(\cos\theta + \frac{|f|^2}{r^2} \right) - \frac{i\hbar}{2\mu} \left\{ f \frac{e^{ik(r-z)}}{r} \left[ik \left(\cos\theta + 1 - \frac{1}{r} \right) \right] + f^* \frac{e^{ik(r-z)}}{r} \left[ik \left(\cos\theta + 1 + \frac{1}{r} \right) \right] \right\} \quad (1)$$

และ

$$j_\theta = -\frac{\hbar k}{\mu} \sin\theta + \frac{i\hbar}{2\mu} \left\{ \frac{e^{ik(r-z)}}{r} \left(ikf \sin\theta - \frac{f'}{r} \right) + \frac{e^{ik(z-r)}}{r} \left[\frac{(f^*)'}{r} + ikf^* \sin\theta \right] + \frac{1}{r^3} \left[f(f^*)' - (f^*)f' \right] \right\} \quad (2)$$

จะมีเทอมที่อยู่ในรูป

$$F_k^\pm(\Omega, r) e^{\pm ik(r-z)}$$

เมื่อ $F_k^\pm(\Omega, r)$ เป็นฟังก์ชันที่มีค่าแปรเปลี่ยนเล็กน้อยของ Ω จากสมการ (1) และสมการ (2) ซึ่งประกอบด้วยสัมประสิทธิ์ของเทอมเอ็กโพเนนเชียล เมื่อหัววัดมีขนาดจำกัดและมุมสะท้อนค่าหนึ่ง เทอมนี้จะเป็นศูนย์ ดังนั้น

$$\lim_{r \rightarrow \infty} F_k^\pm(\Omega, r) \frac{\int e^{\pm ik(r-z)} d\Omega}{\int d\Omega} = 0 \quad \text{ถ้า } \theta \neq 0$$

ตัวอย่างที่ 10.2 สำหรับการชนกันของอนุภาค 2 ตัว ด้วยแรงผ่านศูนย์กลาง เช่น ศักย์สมมาตรทรงกลม สมการชเรอดิงเงอร์จะมีรูปแบบเดียวกับของอะตอมไฮโดรเจน ดังนั้น

$$\left[-\frac{\hbar^2}{2\mu} \nabla^2 + V(r) - E \right] \psi_{\vec{k}}(\vec{r}) = 0 \quad (1)$$

ในเรื่องของการชนกัน จะง่ายขึ้นถ้ากระจาย $\psi_{\vec{k}}(\vec{r})$ เป็นเทอมของฟังก์ชันเลอจองด์ ดังนี้

$$\psi_{\vec{k}}(\vec{r}) = \sum_{\ell=0}^{\infty} r^{-1} g_{\ell}(r) p_{\ell}(\cos \theta) \quad (2)$$

อาศัยวิธีการกระจายคลื่นบางส่วน (partial wave expansion) แสดงว่า สัมประสิทธิ์ g_{ℓ} จะมีค่า ตามสมการ

$$\left[\frac{d^2}{dr^2} - \frac{\ell(\ell+1)}{r^2} - U(r) + k^2 \right] g_{\ell}(r) = 0 \quad (3)$$

เมื่อ $U(r) = 2\mu V(r)/\hbar^2$ และ $k^2 = 2\mu E/\hbar^2$

วิธีทำ จาก $\nabla^2 = \frac{1}{r^2} \left[\frac{\partial}{\partial r} r^2 \frac{\partial}{\partial r} - \hat{L}^2 \right]$

แทนสมการ (2) ลงในสมการ (1) จะได้

$$\sum_{\ell=0}^{\infty} \left[\frac{1}{r^2} \left(\frac{\partial}{\partial r} r^2 \frac{\partial}{\partial r} - \hat{L}^2 \right) - U(r) + k^2 \right] g_{\ell} p_{\ell} r^{-1} = 0$$

จาก $\hat{L}^2 p_{\ell}(\cos \theta) = \ell(\ell+1) p_{\ell}(\cos \theta)$ จะได้

$$\sum_{\ell} \frac{p_{\ell}(\cos \theta)}{r} \left[\frac{d^2}{dr^2} - \frac{\ell(\ell+1)}{r^2} - U(r) + k^2 \right] g_{\ell}(r) = 0 \quad (4)$$

คูณด้วย $p_{\ell'}(\cos \theta)$ และอาศัยหลักการออร์โทโกนอล

$$\int_{-1}^{+1} p_{\ell'}(x) p_{\ell}(x) dx = \frac{2}{2\ell+1} \delta_{\ell\ell'}$$

จะได้

$$\left[\frac{d^2}{dr^2} - \frac{\ell(\ell+1)}{r^2} - U(r) + k^2 \right] g_{\ell}(r) = 0$$

ตัวอย่างที่ 10.3 สำหรับกรณีกันแบบยืดหยุ่นกับศักย์สมมาตร สามารถเขียนของสมการคลื่นสะท้อนได้เป็น

$$\psi_{sc}(\vec{r}) = N[\psi_m(\vec{r}) + f(\theta)/r]$$

ในช่วง $kr \rightarrow \infty$ ซึ่ง N มีค่าคงที่ กระจาย $\psi_{sc}(\vec{r})$ เป็นเทอมของฟังก์ชันเลขจอร์ด์และอาศัยการกระจายอะซิมโทติก (asymptotic expansion) ของ $j_\ell(kr)$

$$j_\ell(kr) \xrightarrow{r \rightarrow \infty} \frac{1}{kr} \cos\left[kr - (\ell + 1)\frac{\pi}{2}\right] \\ = \frac{1}{kr} \sin\left(kr - \frac{\ell\pi}{2}\right)$$

เพื่อที่จะแสดงว่า ขนาดการสะท้อน (scattering amplitude) $f(\theta)$ สามารถเขียนในรูปการกระจายคลื่นบางส่วนได้ ดังนี้

$$f(\theta) = \frac{1}{2ik} \sum_{\ell=0}^{\infty} (2\ell + 1)(e^{i2\delta_\ell} - 1)p_\ell(\cos\theta)$$

เมื่อ δ_ℓ เป็นการเปลี่ยนแปลงของเฟสของคลื่นส่วนที่ ℓ

วิธีทำ เราสามารถเขียนคลื่นสะท้อนได้เป็น

$$\psi_{sc}(\vec{r}) = N \sum_{\ell=0}^{\infty} A_\ell (2\ell + 1) \frac{i^\ell}{kr} \sin\left(kr - \frac{\ell\pi}{2} + \delta_\ell\right) p_\ell(\cos\theta) \\ = N \left\{ \sum_{\ell=0}^{\infty} (2\ell + 1) \frac{i^\ell}{kr} \sin\left(kr - \frac{\ell\pi}{2}\right) p_\ell(\cos\theta) + f(\theta) \frac{e^{ikr}}{r} \right\}$$

ดังนั้น

$$f(\theta) = re^{-ikr} \sum_{\ell=0}^{\infty} (2\ell + 1) \frac{i^\ell}{kr} \left[A_\ell \sin\left(kr - \frac{\ell\pi}{2} + \delta_\ell\right) - \sin\left(kr - \frac{\ell\pi}{2}\right) \right] p_\ell(\cos\theta)$$

แตกฟังก์ชันไซน์ให้อยู่ในรูปเอ็กโพเนนเชียล จะได้

$$f(\theta) = \sum_{\ell=0}^{\infty} \frac{(2\ell + 1)}{2ik} i^\ell \left\{ A_\ell \left[e^{i\left(\frac{\ell\pi}{2} + \delta_\ell\right)} - e^{i\left(-2kr + \frac{\ell\pi}{2} - \delta_\ell\right)} \right] - \left[e^{-i\frac{\ell\pi}{2}} - e^{i\left(-2kr + \frac{\ell\pi}{2}\right)} \right] \right\} p_\ell(\cos\theta) \quad (5)$$

เนื่องจาก $f(\theta)$ ไม่ขึ้นกับ r ดังนั้นเทอมทางขวาของสมการที่ขึ้นกับ r จะมีค่าเป็นศูนย์ จะได้

$$\sum_{l=0}^{\infty} \frac{(2l+1)}{2ik} i^l e^{i\left(\frac{l\pi}{2}-2kr\right)} (A_l e^{-i\delta_l} - 1) p_l(\cos\theta) = 0 \quad (6)$$

เนื่องจากสมการ (6) จะต้องเป็นจริงทุกค่า θ ดังนั้น

$$A_l e^{-i\delta_l} - 1 = 0 \quad \text{หรือ} \quad A_l = e^{-i\delta_l}$$

แทนค่า A_l ลงในสมการ (5) จะได้

$$f(\theta) = \sum_{l=0}^{\infty} \frac{(2l+1)}{2ik} i^l e^{-i\frac{l\pi}{2}} (e^{2i\delta_l} - 1) p_l(\cos\theta)$$

อาศัย $\exp\left(-\frac{il\pi}{2}\right) = (-i)^l$ จะได้

$$f(\theta) = \frac{1}{2ik} \sum_{l=0}^{\infty} (2l+1) (e^{i2\delta_l} - 1) p_l(\cos\theta)$$

ซึ่งจะใช้ได้กับอนุภาคที่มีพลังงานต่ำ

สำหรับศักย์ที่มีค่าเป็นศูนย์ เมื่อระยะทางมากกว่ารัศมี r_0 อนุภาคที่มี $b > r_0$ จะไม่สะท้อน ดังนั้น การสะท้อนจะมีค่าน้อย เมื่อ

$$b = \frac{L}{p} > r_0 \quad \text{หรือ} \quad l > kr_0$$

สำหรับ

$$L = \sqrt{l(l+1)}\hbar$$

$$p = mv = \hbar \left(\frac{2\pi}{\lambda} \right) = \hbar k$$

ซึ่งจากพีสิกส์ดั้งเดิม $L = bp$ โดยที่ b เป็นพารามิเตอร์อิมแพก

ครอสเซกชันรวมของการสะท้อนแบบยืดหยุ่น σ

$$\begin{aligned} \sigma &= 2\pi \int_0^\pi \sigma_d(\theta) \sin\theta d\theta \\ &= 2\pi \int_0^\pi |f(\theta)|^2 \sin\theta d\theta \end{aligned}$$

แทนค่า $f(\theta)$ จะได้

$$\begin{aligned} \sigma &= \frac{\pi}{2k^2} \sum_{l=0}^{\infty} \sum_{l'=0}^{\infty} (2l+1)(2l'+1) (e^{-2i\delta_l} - 1)(e^{+2i\delta_{l'}} - 1) \int_0^\pi p_l(\cos\theta) p_{l'}(\cos\theta) \sin\theta d\theta \\ &= \frac{\pi}{k^2} \sum_l (2l+1) [2 - (e^{2i\delta_l} + e^{-2i\delta_l})] \\ &= \frac{2\pi}{k^2} \sum_l (2l+1) (1 - \cos 2\delta_l) \\ &= \frac{4\pi}{k^2} \sum_{l=0}^{\infty} (2l+1) \sin^2 \delta_l \end{aligned}$$

10.7 อนุภาคพลังงานสูง

สำหรับอนุภาคที่มีพลังงานสูง จะอาศัยการประมาณค่าตามสมการแบบของบอร์น ถ้าศักย์เป็นศักย์ทรงกลมชนิดสมมาตร ขนาดของการกระเจิง คือ

$$f(\theta) = -\frac{2m}{\hbar^2 q} \int_0^\infty dr r \sin qr V(r)$$

เมื่อ $q \equiv ak \sin \frac{\theta}{2}$

ค่าครอสเซกชัน คือ

$$\frac{d\sigma(\theta)}{d\Omega} = |f(\theta)|^2$$

ก) ศักย์ยูทาวา $V(r) = V_0 e^{-\alpha r}$

$$\begin{aligned} f(\theta) &= -\frac{2mV_0}{\hbar^2 q} \int_0^\infty dr \sin qr e^{-\alpha r} = -\frac{2mV_0}{\hbar^2 q} \frac{q}{\alpha^2 + q^2} \\ &= -\frac{2mV_0}{\hbar^2} \frac{1}{\alpha^2 + q^2} \end{aligned}$$

ค่าครอสเซกชัน (S_0) $\frac{d\sigma(\theta)}{d\Omega} = \left(\frac{2mV_0}{\hbar^2}\right)^2 \frac{1}{(\alpha^2 + q^2)^2}$

$$\begin{aligned} \sigma &= 2\pi \left(\frac{2mV_0}{\hbar^2}\right)^2 \int_0^\pi d\theta \sin \theta \frac{1}{(\alpha^2 + 4k^2 \sin^2 \theta/2)^2} \\ &= 2\pi \left(\frac{2mV_0}{\hbar^2}\right)^2 \frac{2}{\alpha^2(\alpha^2 + 4k^2)} \end{aligned}$$

ข) ศักย์เกาส์เซียน $V(r) = V_0 e^{-\alpha^2 r^2}$

$$\begin{aligned} f(\theta) &= -\frac{2mV_0}{\hbar^2 q} \int_0^\infty dr r \sin qr e^{-\alpha^2 r^2} = -\frac{2mV_0}{\hbar^2 q} \frac{\sqrt{\pi} q}{4\alpha^3} e^{-q^2/4\alpha^2} \\ &= -\frac{mV_0 \sqrt{\pi}}{2\hbar^2 \alpha^3} e^{-q^2/4\alpha^2} \end{aligned}$$

ค่าครอสเซกชัน (S_0) $\frac{d\sigma(\theta)}{d\Omega} = \left(\frac{mV_0 \sqrt{\pi}}{2\hbar^2 \alpha^3}\right)^2 e^{-q^2/2\alpha^2}$

$$\begin{aligned}\sigma &= 2\pi \left(\frac{mV_0\sqrt{\pi}}{2\hbar^2\alpha^3} \right)^2 \int_0^\pi d\theta \sin\theta e^{-\frac{2k^2}{\alpha^2}\sin^2\theta/2} \\ &= 2\pi \left(\frac{mV_0\sqrt{\pi}}{2\hbar^2\alpha^3} \right)^2 \frac{\alpha^2}{k^2} \left[1 - e^{-2k^2/\alpha^2} \right]\end{aligned}$$

ก) ศักย์เอ็กโพเนนเชียล $V(r) = V_0 e^{-\alpha r}$

$$\begin{aligned}f(\theta) &= -\frac{2mV_0}{\hbar^2 q} \int_0^\infty dr r \sin qr e^{-\alpha r} = -\frac{2mV_0}{\hbar^2 q} \frac{2\alpha q}{(\alpha^2 + q^2)^2} \\ &= -\frac{4mV_0\alpha}{\hbar^2} \frac{1}{(\alpha^2 + q^2)^2}\end{aligned}$$

ค่าครอสเซกชัน (S_0) $\frac{d\sigma(\theta)}{d\Omega} = \left(\frac{4mV_0\alpha}{\hbar^2} \right)^2 \frac{1}{(\alpha^2 + q^2)^4}$

$$\begin{aligned}\sigma &= 2\pi \left(\frac{4mV_0\alpha}{\hbar^2} \right)^2 \int_0^\pi d\theta \sin\theta (\alpha^2 + 4k^2 \sin^2\theta/2)^{-4} \\ &= 2\pi \left(\frac{mV_0\alpha}{\hbar^2} \right)^2 \frac{2}{3} \frac{[3\alpha^4 + 12\alpha^2 k^2 + 16k^4]}{(\alpha^2 + 4k^2)^3}\end{aligned}$$